

gen de vilde forlade Kredsen. Kommunen er derfor ikke noget Samfund, og endnu mindre et Interessenskab, men den er, saa vidt jeg kan se, en Skattekreds, med Hensyn til hvilken den lovgivende Magt har givet visse Regler for, hvorledes den skal styres, og hvorledes den skal beskattes, uden nogensinde at spørge vedkommende Kreds om, hvorvidt den er fornøjet dermed eller ikke. Det erede Medlem for Frederiksborg Amts 3de Valgkreds (P. Pedersen) sagde, at Mindretallet vilde sjerne Misforståelse, men efter min Mening bliver Misforståelsen større, naar man udvider den privilegerede Valgerække, end naar man indskrænker den. Både Mindretallet endda gaaet den modsatte Vej og havde sagt, at kun en Tiendedel skal have denne Forret, havde det været et Skridt henimod en Udjevning af Ulig- heden, men at det skal være 2/3, gjør kun Sagen endnu værre, der bliver da endnu flere privilegerede Valgere i Kommunen, end der var før, og hvor der er Strid, bliver denne endnu større. Det erede Medlem for Kjøben- havns 6te Valgkreds (Hindenburg) mente, at det ikke skulde forlade en god og sund Tilstand, og det er jeg ganske enig med ham, men Spørgsmaalet er, om Tilstanden nu er god og sund. Det Exempel, han fremhævede fra første Behandling paa, at Husmænd være bleve valgte til Sogneraadet af Gaardmændene, og at man meget godt var kommen overens derom, viser slet ikke, at det privilegerede Valgret ikke kan misbruges. Jeg hender ogsaa det Til- fælde, hvort den høist beskattede Femtedel ude- lukkende har valgt Husmænd, men det var efter hvad der er blevet sagt, blot af den Grund, at Husmændene havde tilladt sig at tale med om de kommunale Forhold. Derfor skulde de straffes, og derfor var det, man valgte Husmænd, som have ondt ved at spille deres Tid paa kommunale Aftiggender. Dette kalder jeg Misbrug af den privilegerede Valg- ret, og et Misbrug, som neppe vilde have fundet Sted, naar Valgretten havde været al- mindelig. Om imidlertid de Privilegerede og de Uprivilegerede paa mange Steder komme godt overens med hinanden, beviser dette dog ikke, at Tilstanden er god og sund. Jeg hol- der mig til Flertallets Forslag, fordi jeg me-

ner, at man, naar man siger til enhver Va- bensfor Mand, at han, hvad enten han er rig eller fattig, skal tjene Fædrelandet i lige lang Tid, ogsaa maa sige det Samme, naar Talen er om Valgretten til den kommunale Besty- relse. Man siger ikke til den rige Mand's Søn: Du skal tjene længere end den fattige Mand's Søn, men man siger, at de skulle tjene lige længe, og det er en ikke ringe Byrde, man derved paalægger dem, men skulle de være lige med Hensyn til Byrde, forekommer det mig at være en god og sund Tilstand, at de ogsaa skulle være lige med Hensyn til Rettig- heder. Derfor vil jeg anbefale Vedtagelsen af Flertallets Forslag.

Rofod: Jeg skal kun gjøre en meget kort Bemærkning. Jeg vil kun sige i Anled- ning af, hvad den erede sidste Taler frem- førte, at hans Sammentigning mellem Børne- pligten og Valgretten ikke slaar til, thi Børne- pligten gjælder hele Fædrelandet, men Ingen er pligtig at forsvare Kommunen; det er For- skjellen; man staar ikke i dette personlige For- hold til Kommunen. Jeg skal dernæst slynde mig med at gjøre den Indrømmelse ligoever- for Ordføreren, at jeg i min Tale henholdt mig til § 2, saaledes som den foreligger i selve Lovforslaget, idet jeg i Undringsforslaget til § 2 kun havde set en Redaktionsforandring. Jeg tør dog maasse paavise, at min Feltta- gelse var lidt undskyldelig, idet der i § 2 staar: Valgbar til den større Del af Sogne- raadet og Byraadet og til Borgerrepræsentation- en i Kjøbenhavn er Enhver, osv.; men jeg ser, at der ligger en Realitetsforandring i Undringsforslaget under Nr. 2, idet det lyder saaledes: Valgbar til Borgerrepræsentation- en i Kjøbenhavn samt til den større Del af By- raadet, Egningskommissionen og Sogneraadet. (Berg: Det er ingen Realitetsændring.) Det er efter min Opfattelse en Realitetsændring. Den Maade, hvorpaa man har udtrykt sig i det oprindelige Lovforslag, er tvetydig, og min erede Sidemand (G. W. Rimestad) havde vistnok den samme Opfattelse som jeg, idet han sagde, at Bestemmelsen var reaktion-ær, men den gjælder altsaa kun for Løn-